

מ"ת 1287/07/14 - מדינת ישראל נגד י ז

08 יולי 2014

בית משפט השלום באשקלון
מ"ת 1287-07-14 מדינת ישראל נ' ז (עציר)

בפני כב' השופט אמיר דהאן
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
י ז (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד ליטל לוזון
המשיב ע"י הליווי וב"כ עו"ד פלסבורג
מתורגמנית לשפה הרוסית גב' פדידה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשת המאשימה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.
המשיב י ז, יליד 1975 מאשדוד, נעצר ביום 28.06.2014 וכתב אישום הוגש נגדו ביום 01.07.2014.

כתב האישום

כתב האישום מייחס למשיב כי ביום 22.04.2014 ניתן נגדו צו הגנה בה"ט- 23703-04-14 במעמדו ובו הורחק מאשתו ובנותיו ונאסר עליו להתקרב אליהן או להטרידן.

ביום 29.06.2014 בזמן שהשלוש הלכו ברחוב הלך המשיב בעקבותיהן, צעק על הקטינה "למה את לא מתקשרת אליי?", י ז אשתו פנתה אליו ואמרה לו שיש צו הגנה ואז איים המשיב עליה בפגיעה בגופה.

ראיות לכאורה

עמוד 1

שמעתי את טיעוני הצדדים בעניין ראיות לכאורה. הסנגור טען כי ישנן ראיות לכאורה אך ההפרה טכנית ואינה מצדיקה מעצר.

עיון בחומר הראיות מראה כי המשיב אכן ביצע את המיוחס לו וכי קיים סיכוי סביר להרשעה.

אמרתה של יז מיום 29.06.2014 מתארת את המפגש ואת דבריו של המשיב כך גם אמרתה של הקטינה נ.ז. המשיב מאשר באמרתו כי פגש את המתלוננות ודיבר אליהן וכי הגיע למרחק מספר מטרים מהן.

שמעתי את טענות ב"כ המשיב שאפשרתי לו לטעון לאחר החלטה ראשונה, ואיני יכול לקבלן מהסיבות הבאות:

הטענות באות בסתירה לדברי פקידת הסעד במזכר שיחתה עם השוטרת.

גם אם פקידת הסעד הייתה אומרת למשיב כי הצו בטל (ואיני קובע כן - אלא שיש ראיות לכאורה הקובעות להיפך מזה) אין הדבר עוקר את צו בית המשפט ממקומו אף לא בתודעת המשיב.

יתר הטענות הינן בנושא מהימנות המתלוננת והבת ואינן מצביעות על פרכות וסתירות גלויות בגרסתה. משום כך אין ביכולתו של בית המשפט להתייחס אליהן במסגרת הליך זה.

עילת מעצר

הפרת צו בית משפט הינה עילת מעצר עצמאית אשר אינה תלויה בעילות אחרות. אדם המפר צו של בית משפט לא בנקל ישוחרר לחלופת מעצר שכן החלופה עצמה נשענת במידה רבה על יכולתו ומסוגלותו של אדם לציית לצווי בית משפט (בש"פ- 7853/12 אלעוודרה, בש"פ 8830/12 אל כרישאת).

והנה עיון בתיקו הנוספים של המשיב ובראיות לכאורה המצורפות להן מראה כי המשיב הפר מעצר בית ביום 28.10.2013 (מ"ת 96-09-13) וכן קיים נגדו תיק נוסף בגין תקיפת שוטר, איומים והכשלת מעצר וגם בתיק זה מצאתי כי ישנן ראיות לכאורה.

הסיכום הוא כי המשיב חוזר ומפר צווי בית משפט ועילת המעצר בתחום זה ברורה וסטטוטורית

הכלל אומר כי המפר - יעצר . חריגיו של הכלל - נדירים .

שחרור במקרה של הפרת צווי בית משפט הינו מקרה חריג ותלוי בנסיבות מיוחדות, הן נסיבות ההפרה עצמה וכן נסיבות אישיות **יוצאות דופן** והכל תוך שיקול דעת בנסיבות הקונקרטיות של המקרה הנתון [בש"פ 782/99 בן שמחון, בש"פ 634/09 שושן ובש"פ 625/07 חיסדאי].

נראה כי לא הוצגו בפני נסיבות מיוחדות מעין אלה באופן שיצדיק שחרורו של המשיב לחלופה.

טענות המשיב בדבר הקושי הרגשי שנתקל בו אב המנוע מלראות את בנותיו הן טענות המושכות את הלב אך היה עליו לטעון אותן בבית המשפט לענייני משפחה או בבית המשפט אשר דן בצו ההגנה ואם לא נענו יש לקבל את הגזרה

כהווייתה ולהמנע מלהפר צווים אלה.

בהיעדר נסיבות מיוחדות אשר הוצגו בפני לא מצאתי לנכון לשמוע ערבים מוצעים בבית המשפט שכן אני סבור כי תקלת הפרת הצו היא תקלתו של המשיב ונעשתה פעם אחר פעם ולא יהיה בכוחה של חלופה אנושית לאיין אותה. כך נאמר כי במקרה של הפרת צו בית המשפט אין חובה על בית המשפט לבחון חלופה נוספת. [**בש"פ 8830/12 אלכרישאת** , **בש"פ 5673/12 אטינגר בש"פ 7364/12 אדרי, בש"פ 507/00 מזרחי בש"פ 7853/12 אל עוואדרה**]

אשר על כן, אני מורה בזאת על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו .

מתיר למשיב ביצוען של 5 שיחות טלפון בהתאם לנהלי שב"ס וכן ציוד ראשוני בהתאם לנהלי שב"ס.

זכות ערר תוך 30 יום.

**ניתנה והודעה היום י' תמוז תשע"ד,
08/07/2014 במעמד הנוכחים.
אמיר דהאן, שופט**